

Γαρδένια και τριαντάφυλλο

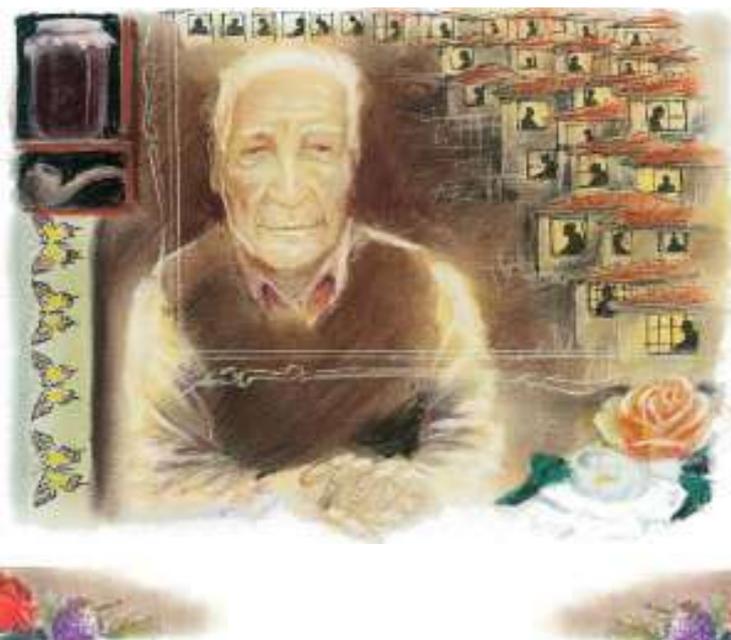
Το χωριό είναι γεμάτο μυρωδιές. Τον χειμώνα, το χωριό μυρίζει τραχανά και χορτόσουπα. Το καλοκαίρι, το χωριό μυρίζει πολύ ωραία. Μοσχομυρίζει μαρμελάδα βατόμουρο.

Στο χωριό ζουν τριάντα παππούδες. Οι είκοσι εννιά παππούδες μυρίζουν καπνό, φάρμακα και κλειστό σεντούκι. Ο παππούς ο Γιάννης μοσχομυρίζει γαρδένια και τριαντάφυλλο.

Οι είκοσι εννιά παππούδες λένε παραμύθια στα εγγόνια τους. Λένε στα εγγόνια τους για την αλεπού που τρώει πεταλούδες. Τους λένε για την κότα που τρώει αλεπούδες.

Ο παππούς ο Γιάννης δεν έχει εγγόνια. Λέει παραμύθια σε όλα τα παιδιά του χωριού.

Τους λέει για τις νεράιδες.

Η μεγάλη βελανιδιά

– Οι νεράιδες μένουν στα νερά, λέει ο παππούς ο Γιάννης. Μένουν και στα δέντρα. Μια φορά κι έναν καιρό, ένας ξυλοκόπος έκοψε τη Μεγάλη Βελανιδιά.

– Και πού ήταν η Μεγάλη Βελανιδιά, παππού Γιάννη;

– Στο δάσος, Αχμέτ. Εκεί τώρα είναι το ξέφωτο. Ήταν μεγάλη σαν πολυκατοικία. Ο ξυλοκόπος πήγε στο δάσος με το γαϊδούρι και την έκοψε με το τσεκούρι. Μπουμ! Πέφτει κάτω η Μεγάλη Βελανιδιά.

– «Αμάν!» φωνάζει ο ξυλοκόπος. Βλέπει μπροστά του μια γριά νεράιδα με σαράντα άσπρες κοτσίδες. Φοράει σαράντα γιορντάνια από βελανίδια. Τα μάτια της βγάζουν φωτιές. Είναι πάρα πολύ θυμωμένη. «Αχ, παλιόπαιδο!» φωνάζει. «Γιατί, γιατί, γιατί γκρέμισες το σπίτι μου;» Γκαπ! Τον χτυπάει στο κεφάλι με το μαστούνι της και, χραπ!, του παίρνει τη φωνή. Βάζει τη φωνή του ξυλοκόπου στην τσάντα της και φεύγει.

– Και δε μίλησε ξανά ο ξυλοκόπος, παππού;

– Όχι, αυτός δεν ξαναμίλησε. Αλλά μερικές φορές μίλησαν τα μάτια του.

– Παντρεύτηκε ο ξυλοκόπος, παππού;

– Βέβαια. Παντρεύτηκε την Περπερίτσα, το λουλούδι του χωριού μας. Λέει μια μέρα η Περπερίτσα στα αδέρφια της: «Ο Ξυλοκόπος με τα Ωραία Μάτια με αγαπάει».

«Ψέματα λέει!» φώναξαν τα αδέρφια της.

«Τα μάτια δε λένε ψέματα» απάντησε η Περπερίτσα. Και τον αγάπησε κι αυτή. Παντρεύτηκαν, έκαναν πολλά παιδιά κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Ο ξυλοκόπος κόβει τη Μεγάλη Βελανιδιά **με** το τσεκούρι.
Ο ξυλοκόπος πηγαίνει στο δάσος **με** τα πόδια.

1. Εσύ...

- ...με τι γράφεις; _____
- ...με τι κόβεις το χαρτί; _____
- ...πώς τρως τη σούπα σου; _____
- ...πώς κόβεις το ψωμί; _____
- ...πώς σβήνεις αυτό που γράφεις; _____
- ...πώς ξύνεις το μολύβι σου; _____
- ...με τι χτενίζεις τα μαλλιά σου; _____

2. Πώς πάνε οι άνθρωποι...

- 1. ...από τη μια πόλη στην άλλη;

- 2. ...από το σπίτι τους στο περίπτερο;

- 3. ...από ένα νησί σε ένα άλλο;

- 4. ...από το σπίτι τους στο βουνό για να κόψουν ξύλα;

- 5. ...στη δουλειά τους;

- 6. ...από την Κομοτηνή στη Θεσσαλονίκη;

- 7. ...από την Ελλάδα στην Αμερική;

το τρένο

το καράβι / το θαπόρι

το λεωφορείο

το αεροπλάνο

ο γάιδαρος / το γαϊδούρι

το ταξί

τα πόδια

το αυτοκίνητο

Πώς ταξιδεύουν οι νεραίδες;

Γάλα και μέλι

– Οι νεράιδες είναι καλές ή κακές; ρωτάνε τα παιδιά.

Και ο παππούς ο Γιάννης απαντάει:

– Οι νεράιδες είναι καλές. Είναι και κακές. Όταν χαίρονται, είναι καλές. Όταν θυμώνουν, είναι κακές. Πολλές νεράιδες έχουν φτερά. Αυτές είναι σαν τα πουλιά και σαν τις πεταλούδες. Φοβούνται τον άνθρωπο. Και οι νεράιδες όταν φοβούνται θυμώνουν.

– Τι πρέπει να κάνουμε άμα δούμε νεράίδα με φτερά, παππού;

– Άμα δούμε νεράίδα με φτερά, «Γάλα και μέλι στα φτερά σου» πρέπει να πούμε. Αλλά οι νεράιδες είναι αόρατες. Λίγοι άνθρωποι τις βλέπουν.

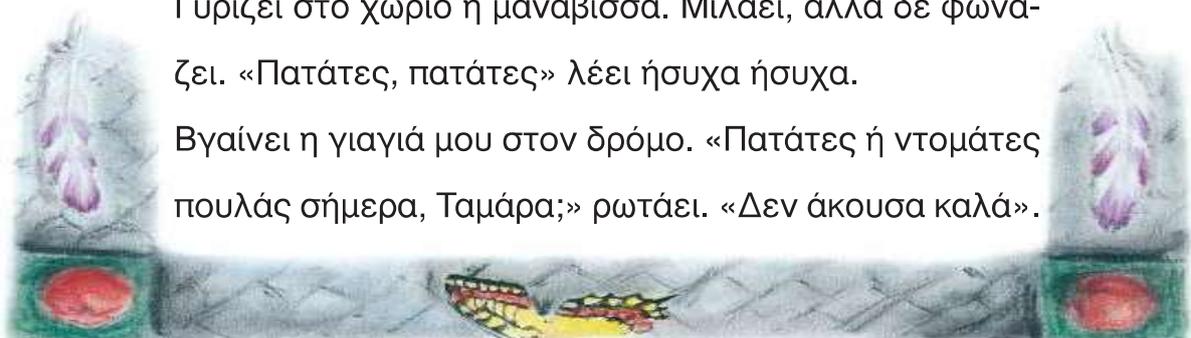
Όταν ήμουν παιδί, είχαμε στο χωριό μια μανάβισσα. Η φωνή της ήταν δυνατή σαν βροντή. Φώναζε η μανάβισσα στον δρόμο «Πατάτες! Πατάτες!» και σπάζανε τα τζάμια.

Μια μέρα, η μανάβισσα πήγε στο δάσος για χόρτα. Βλέπει μπροστά της μια νεράίδα με φτερά. «Γάλα και μέλι! Γάλα και μέλι!» φωνάζει η μανάβισσα. Αλλά δε φώναξε «Στα φτερά σου». Το ξέχασε.

– Και τι έκανε η νεράίδα; Της πήρε τη φωνή; Ε, παππού Γιάννη; Πήρε τη φωνή της;

– Δεν της πήρε όλη τη φωνή. Της πήρε μόνο τη μισή. Γυρίζει στο χωριό η μανάβισσα. Μιλάει, αλλά δε φωνάζει. «Πατάτες, πατάτες» λέει ήσυχα ήσυχα.

Βγαίνει η γιαγιά μου στον δρόμο. «Πατάτες ή ντομάτες πουλάς σήμερα, Ταμάρα;» ρωτάει. «Δεν άκουσα καλά».

Πίνω γάλα δύο φορές τη μέρα, το πρωί **και** το βράδυ.
Εγώ πίνω γάλα μία φορά τη μέρα, το πρωί **ή** το βράδυ.

1.

– Εσύ τι πίνεις το πρωί; Γάλα ή τσάι; _____

– Πώς πας στο σχολείο; Με το λεωφορείο ή με τα πόδια; _____

– Τι σου αρέσει πιο πολύ; Τα γλυκά ή τα φρούτα; _____

– Πότε φοράς παλτό; Τον χειμώνα ή το καλοκαίρι; _____

– Πότε πας σχολείο; Το πρωί ή το μεσημέρι; _____

2. Μπορείς να με βοηθήσεις να λύσω τα αινίγματα;

Έχει πόδια και περπατάει.	η καρέκλα
Έχει πόδια αλλά δεν περπατάει.	ο άνθρωπος
Έχει μάτια και βλέπει.	ο άνθρωπος
Έχει μάτια αλλά δε βλέπει.	η κουζίνα
Έχει δόντια και δαγκώνει.	η τσατσάρα
Έχει δόντια αλλά δε δαγκώνει.	ο αρουραίος
Έχει μύτη και μυρίζει.	ο σκύλος
Έχει μύτη αλλά δε μυρίζει.	το μολύβι

Όταν ξυπνάω, πίνω σαλέπι.
Όταν κοιμάμαι, βλέπω όνειρα.

3. Η μικρή νεράιδα μιλάει για τον εαυτό της. Βρες τι λέει!

1. _____ , βλέπω όνειρα.
2. _____ , παίρνω την ομπρέλα μου.
3. _____ , πίνω γάλα με μέλι.
4. Όταν ακούω αστεία, _____
5. Όταν πεινάω, _____
6. Όταν διψάω, _____

4. Μπορείς να με βοηθήσεις; Βάλε ερωτηματικό (;) ή θαυμαστικό (!).

«Πατάτες, μελιτζάνες, ντομάτες » φωνάζει η μανάβισσα.

«Τι καλό έχεις σήμερα, Ταμάρα » τη ρωτάει η γιαγιά.

«Έχω ωραίες μελιτζάνες, έχω και ντομάτες. Τι να σου βάλω »

«Ποπό, τι ωραίες ντομάτες » λέει η γιαγιά.

«Βάλε μου δύο κιλά. Βάλε μου και μελιτζάνες,

Θα φτιάξω ιμάμ μπαϊλντί».

«Πώς μου αρέσει το ιμάμ » λέει η μανάβισσα.

«Θέλεις και μαϊντανό »

«Α, καλά λες Το ξέχασα. Βάλε μου και ένα ματσάκι μαϊντανό».

